

# РЕШЕНИЕ

№ 24283

гр. София, 14.07.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в**  
публично заседание на 11.06.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **10048** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).  
Образувано е по жалба от В. Л. З., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. П. С., срещу заповед № САГ24-РА-18-20 от 08.07.2024г. на главния архитект на Столична община (СО), с която на М. И. П., Д. А. П., В. Л. З., В. И. Ш., П. Е. В. и Р. В. В. е наредено да премахнат незаконно поставен преместваем обект: „Автоматична бариера – 2 броя”, поставени без валидно разрешение за поставяне върху имоти с идентификатори 68134.904.3480, 68134.904.1994 и 68134.904.3023 – частна собственост, отредени за второстепенна улица и разположени на [улица], ъгъла с [улица] и на ъгъла с [улица], район „Л.” – СО.

С жалбата се твърди, че оспорената заповед е нищожна като постановена от орган, който не е разполагал с компетентност да издава заповеди от вида на процесната. В условията на алтернативност се излагат съображения за нейната незаконосъобразност поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Според жалбоподателя, обжалваната заповед била необоснована, при издаването ѝ не били спазени и изискванията на чл.59, ал.2 от АПК. Същата била лишена от предмет и по същество неясна. Иска се заповедта да бъде обявена за нищожна, а алтернативно - отменена като незаконосъобразна. Претендират се разноски.

Ответникът – главният архитект на Столична община, в открито съдебно заседание чрез упълномощения процесуален представител от юрк. Н. оспорва жалбата като неоснователна. Моли за отхвърлянето ѝ. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на претендираното

от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в срока по чл.215, ал.4 от ЗУТ за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

В район „Л.“ – СО е образувана преписка с вх.№ САГ23-ТК00-1050/2023 г., която е изпратена в направление „Архитектура и градоустройство“ – СО.

Във връзка с образуваната преписка, на 06.03.2024 г. е извършена проверка на строеж от длъжностни лица на район „Л.“ – СО – „Автоматична бариера“ – 2 броя, находящи се в поземлен имот с идентификатор 68134.904.3480, 68134.904.1994, 68134.904.3023, отреден за второстепенна улица, разположени на [улица], ъгъла с [улица] и на ъгъла с [улица]. Проверката е започнала по сигнал с вх.№ РЛЦ23-ДИ09-65/2023 г. и в хода на същата е установено, че въпросните автоматични бариери са поставени в началото и в края на улицата, намират се в поземлен имот с идентификатор 68134.904.3480, 68134.904.1994, 68134.904.3023 м. „К. вада“ по плана за [населено място]. Констатирано е, че имотът е частна собственост, като за бариерите не са представени разрешение за поставяне, както и схема за поставяне. Собственици на преместваемия обект са М. И. П., Д. А. П., В. Л. З., В. И. Ш., П. Е. В. и Р. В. В..

Резултатите от проверката са обективирани в Констативен акт № КА – 001/06.03.2024 г., който е и основание за започване на административното производство.

Констативният акт е изпратен по пощата с обратни разписки до собствениците, като е получен от В. З. на 19.03.2024 г.

На 22.03.2024 г. е постъпило възражение № РЛЦ23-ДИ09-65/29/ от В. Л. З. срещу констативния акт от 06.03.2024 г. Възражението е прието за неоснователно, предвид липса на доказателства, опровергаващи констатациите в акта.

В съответствие с констатациите в КА – 001/06.03.2024 г. е издадена заповед № САГ24-РА-18-20/08.07.2024 г. на главния архитект на Столична община, с която е наредено на М. И. П., Д. А. П., В. Л. З., В. И. Ш., П. Е. В. и Р. В. В. да премахнат незаконосъобразно поставен преместваем обект: „Автоматична бариера – 2 броя“, поставени без валидно разрешение за поставяне върху имоти с ПИ 68134.904.3480, 68134.904.1994, 68134.904.3023 – частна собственост, отредени за второстепенна улица, разположени на [улица], ъгъла с [улица] и на ъгъла с [улица], район „Л.“ – СО.

За изясняване на делото от фактическа страна е допусната и изслушана съдебно – техническа експертиза (СТЕ), заключението по която съдът като обективно изготвено и отговарящо на всички поставени въпроси кредитира изцяло. След извършен оглед на място вещото лице е констатирало, че процесните бариери са монтирани на тротоарните бордюри на [улица], като всяка от бариерите се състои от основна част с повдигателен механизъм, рамо и насрещник (стойка) с датчик, като основната част на бариерата е закрепена към стоманена плоча, поставена над уличния бордюр, захващаща малка част от тротоара, а към самата плоча е закрепен стълб с фотоволтаични панели и акумулаторна батерия. Според констатациите на вещото лице, процесните бариери ограничават автомобилния достъп до имотите, намиращи се на [улица] в участъка между [улица] и [улица]. Посочено е, че по своите характеристики процесните бариери отговарят на определението за преместваем обект, съгласно § 5, т.80 от ДР на ЗУТ. Същите са поставени на монтажни крачета. Не са запазени от електропреносната и електроразпределителната мрежа. Според експерта, по предназначение бариерите не попадат в изброените в чл.56 и чл.57 от ЗУТ.

С протоколно определение от 16.04.2025 г. е допуснат и свидетел при режим на довеждане, който е разпитан в съдебно заседание. Свидетелката Р. Ч. Д.–Т. - собственик на имот в непосредствена близост с имота на жалбоподателя дава сведения, че още от самото начало теренът е бил ливада на парцели. При разширението на [улица]се увеличил автомобилният поток от булеварда по [улица]. По данни на свидетелката, от общината уведомили собствениците, че няма друга улица по която да преминават автомобилите. Асфалтирането на улицата било направено от собствениците. Свидетелката посочва също, че процесната улица е частна, а не общинска собственост.

При така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав, след като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл.146 от АПК по реда на чл.168, ал.1 от АПК, намира от правна страна следното:

Противно на възраженията в жалбата, обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, видно от заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г., с която кметът на СО е делегирал правомощията си по издаване на заповеди за премахване на обектите по чл.56, ал.1 и чл.57, ал.1 ЗУТ на главния архитект на Столична община.

Актът е издаден в предписаната от закона писмена форма и доколкото в ЗУТ няма други специални изисквания за съдържанието му – в съответствие с изискванията на чл.59, ал.2 и ал.3 от АПК, като съдържа и правни и фактически основания.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяна на заповедта.

В съответствие с чл.57, ал.2 АПК административното производство по издаване на оспорената по делото заповед е започнало със съставянето на КА, препис от който е връчен на собствениците, сред които е и жалбоподателят.

Оспорената заповед е издадена и при правилно приложение на материалния закон. Посочени са основанията за издаването на заповедта, като осъществяването на което и да е от тях поражда правомощието на компетентния орган при условията на обвързана компетентност да разпреди премахването на преместваемия обект.

В случая бариерите са преместваем обект по смисъла на легалната дефиниция в § 5, т.80 от ДР на ЗУТ- обект, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя.

Основното разграничение между строежите и преместваемите обекти е въздействието на обекта върху повърхността, върху която се поставя. Съответно строежите изменят трайно субстанцията или начина на ползване на имот или сграда, докато преместваемите обекти могат след отделянето им да бъдат премествани в пространството, без да губят индивидуализацията си и възможността за ползване на друго място със същото или подобно предназначение.

Съгласно чл.56, ал.2 от ЗУТ за преместваемите обекти се издава разрешение за поставяне въз основа на схема и проектна документация, одобрени от главния архитект на общината, като условията и редът за издаване на разрешението за поставяне на обектите се определя с наредба на общинския съвет.

В разпоредбата на чл.57а, ал.1 от ЗУТ са посочени материалноправните предпоставки за

премахване на преместваеми обекти, както и процедурата за това. Следователно осъществяването на всяка една от алтернативно посочените в нормата на чл.57а, ал.1 от ЗУТ хипотези може да послужи като основание на компетентния орган да разпреди премахването на преместваемия обект.

В конкретния случай за процесните бариери липсва издадено разрешение за поставяне, което обуславя приложимостта на основанията, предвидени в чл.57а, ал.1, т.1 от ЗУТ, поради което издадената заповед се явява законосъобразна.

Противно на възраженията в жалбата, обжалваната заповед съответства и на целта на закона - недопускане държането на обекти по чл.56, ал.1 от ЗУТ при наличие на основание, установено в чл.57а, ал.1 от ЗУТ за тяхното премахване.

По изложените съображения жалбата срещу заповед № САГ24-РА-18-20 от 08.07.2024г. на главния архитект на Столична община като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

#### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Л. З. срещу заповед № САГ24-РА-18-20 от 08.07.2024г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА В. Л. З. да заплати на Столична община сумата от 100 лева, представляваща разноски по делото.

Решението на основание чл.215, ал.7, т.4 от ЗУТ не подлежи на обжалване.

Съдия: